

מסורת הש"ס

(א) גרסות כח: מנחות פח: (ג) סוכה ג:ג, (ד) [תוספתא ספ"א ע"א סוכה גא:], (ד) סוכה ג:ג, (ה) [תוספתא סוכה פ"ד ה"ה], (ס) [סוכה ג:ג, (ו) סוכה נד: ד"ה גא:], (פ) תענית כח: [תוספתא סוכה פ"ג ה"ב ע"ש מק' סופרים פ"כ ה"ט ע"ש], (צ) [ד"ה גל:].

ⓘ

תורה אור השלם

1. ותקעםם תרועה וקנעו דמקנות הוציג קדמק:

מבדרי ה

2. ותקעםם תרועה שנת וקנעו דמקנות הוציג תיקנה תרועה וקנעו למסיעם:

מבדרי ו

3. ובקדקול את קדקול תקנעו ולא תריעו:

ⓘ

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ם שמונה כו' משיצ אותן במתני:

ⓘ

לעזי רש"י

קלממיל"ש [קלמילוי"ש].

חלילים (כלי- נגינה).

ⓘ

מוסף רש"י

גר ישראל בן הוד. סקלטו שפה השני (מנחות פח:), יום משרשים ואחת תקיעות. כגל יום כדמפרש ואיל, פסוקה לפניה ופסוקה לאחרה ומרעם כלמנע משיצ ליה תלת (סוכה ג:ג). רעביר בהנים הוי. כל אחת מלי שרי אומס המכיס בחליל: ציג הפגרים וציג לפריא. שס המשפחה: מעמאוס. שס המקוס: משיאין לפגונה. כהנים היו נושאין גומיחם שישראלים מיוחסין היו: גב' מסני'. דקמשיצ כ"א תקיעות ומ"ח תקיעות דלא כר' יהודה דמתני' קא משיצ לכל תקיעה ולכל תרועה צאנפי נפשה ואין לך כל תרועה שאין תקיעה פשוטה לפניה וללאחריה ורבי יהודה לא קא משיצ תקיעה ומתקיעה אלא חדא הרי לך כ"א דמנא דידן ו' לר' יהודה ומ"ח דמנא דידן ט"ז לרבי יהודה: ותקעםם תרועה ו' אלאמא לתרועה קרי תקיעה ולתקיעה תרועה: לפשוטה לפניה ולאחריה. דמהכא נפקא ^(א) פשוטה לפניה דכמיצ ותקעםם והדר תרועה ^(ב) ופשוטה לאחריה דכמיצ (במדבר י' תרועה והדר יתקעו ולעולם כל חדא מזה צאנפי נפשה: סימנא צעמלא. לסימן שיקהלו ולאז לשום מזה: ולא כלום. שלא ישהא ויפסיק צין פשוטה לפניה לתרועה וכן התרועה לפשוטה לפניה דכמיצ אלא צבת אחת סמוכות זו לזו: כר' יהודה. דאמר חדא מזה יניחו ולא צעי אפסוקי: אפי' ריבגן. והאי אין צין לאז דיעשה סמוכות כל כך אלא שלא ישהא ציגמייס יותר מלאי: ולאפוקי מדעי יומן דאמר. גצי ר"ה שמת תשע תקיעות שלג של מלכיות ו' של זכויות ו' של שופרות צמשע שעות ששה צעה צין כל אחת ואחת יא: ולא כלום. משמע כלל כלל לא יפסיק: שמונה ימי חנוכה לא חשיצ ^(א) צמתני' משום דליכא קרנן: ימי

ⓘ

שינויי נוסחאות

ⓘ (א) ר' ואישתק (שי"ם). (ב) גי' רש"י ורש"י ומשקל (ג) נתקע למסעיהם (ד) ש"מ (שי"ם). (ז) עבדור פלגא (ח) [ט] לתרועה ותקיעה ולא (שי"ם). (ו) פשוט דרברי יהודה מכה (שי"ם). (ז) כשה החליל מכה וחי' (שי"ם). (ח) משונת יום הסה (שי"ם). (ט) השונות ולשון מכה וסד"א ^(צ) (ק). (י) מית חילוק ממק [יא] מהחלים בנבלים (צי"ק). (יג) כלת צבת (שי"ם). (יד) תרועה כר' אלאמ' (יז) ב' י"ה עזי ז"ק, כדפי' מיז שני, [טז] מלאים ואיחר קינעו (שי"ם). [טז] ואס תפרש לפי' [מיצת כן נמחק] (שי"ם). [יז] כפי' ר' יהודה אומר לכה, [יח] לתרועה ותקיעה ולא [יט] ז"ל לתרועה, [כ] גי' ז"ק בחר מקיעה מספק וממושם הכי אסור כו', [כא] ז"ל לתרועה, [כג] מפסיקין התקיעות דאמרין ההם הלאשונה היום כדי לנטל כל"ז (שי"ם). [כג] ר"ח דאיקרי מועד לימיר (שי"ם). [כז] לאפסוקיה דחינהו שמנכרין (שי"ם).

ועיבור שנה שלשים. הרי לך א' מלא ואשתקד עשינו שניה מלאים מרחשון ואיזר והרי לך שלשה מלאין יותר על כסדרן הלכך כי חסרה השתא צבהדייהו שלשה קס ליה צדוכתיה: גר ישראל. שאתה מאיר עיני חכמים: **במתני'** כ"א תקיעות ומ"ח תקיעות מפרש להו צמנ' סוכה צפ' החליל (דף ג:ג):

משני בנלים. לשני לויס: ולא מוסיפין על ששה. לא אחפרש טעמא: **משני** חליל קלמיל"ש בלעז': ולא **מוסיפין** על י"ב אס היו רוצין היו עושין י"צ כנגד י"צ ימים שהחליל מכה לפני טו המנוח: **מכה** שהיו נקבים בחליל ומכה כצאנצו על הנקב להנעים את הקול: **נשחיתת פסח ראשון**. צי"ד צינן שהיו קורין להלל צנורה צבעת שחיתו כדלאמרין בתמיד נשחנו (פסחים סד:). **אצוצ**. היינו חלילו וצגמלא [ע"צ] מפרש הכי: ולא היה מחלק. מקיים אלא צאנצו יחידי כשהיה מגיע לסיזס הנעימה היה האחד מן החלילים מאריך לאחר שתיקת האחר שזו ו' חילוק יפה יותר משיסמיו שניהם כחדל. חילוק היינו סיוס שמחלק צין נעימה לנעימה. ובשעת הקרצה היה שיר זה והיו הלוים משוררים צפה את ההלל צאותן י"צ ימים והחלילים ממחלים ובשאר ימים היו צבליס [א]ללל וכינורות והשיר היה אותו שיר המפורש צר"ה (דף גא:). [ב] אחד צבת לה' הארך ומלוואה וכל המזמור ובצני גדול ה' ומוהלל וכן כולס: ועצדי כהנים היו. אותם המכיס בחליל: ציג הפגרים וציג לפריא. שס המשפחה: מעמאוס. שס המקוס: משיאין לפגונה. כהנים היו נושאין גומיחם שישראלים מיוחסין היו: גב' מסני'. דקמשיצ כ"א תקיעות ומ"ח תקיעות דלא כר' יהודה דמתני' קא משיצ לכל תקיעה ולכל תרועה צאנפי נפשה ואין לך כל תרועה שאין תקיעה פשוטה לפניה וללאחריה ורבי יהודה לא קא משיצ תקיעה ומתקיעה אלא חדא הרי לך כ"א דמנא דידן ו' לר' יהודה ומ"ח דמנא דידן ט"ז לרבי יהודה: ותקעםם תרועה ו' אלאמא לתרועה קרי תקיעה ולתקיעה תרועה: לפשוטה לפניה ולאחריה. דמהכא נפקא ^(א) פשוטה לפניה דכמיצ ותקעםם והדר תרועה ^(ב) ופשוטה לאחריה דכמיצ (במדבר י' תרועה והדר יתקעו ולעולם כל חדא מזה צאנפי נפשה: סימנא צעמלא. לסימן שיקהלו ולאז לשום מזה: ולא כלום. שלא ישהא ויפסיק צין פשוטה לפניה לתרועה וכן התרועה לפשוטה לפניה דכמיצ אלא צבת אחת סמוכות זו לזו: כר' יהודה. דאמר חדא מזה יניחו ולא צעי אפסוקי: אפי' ריבגן. והאי אין צין לאז דיעשה סמוכות כל כך אלא שלא ישהא ציגמייס יותר מלאי: ולאפוקי מדעי יומן דאמר. גצי ר"ה שמת תשע תקיעות שלג של מלכיות ו' של זכויות ו' של שופרות צמשע שעות ששה צעה צין כל אחת ואחת יא: ולא כלום. משמע כלל כלל לא יפסיק: שמונה ימי חנוכה לא חשיצ ^(א) צמתני' משום דליכא קרנן: ימי

קורין אותו דצילו מ דקאמר ר"ח ^(ג) איקרי מועד לימא משמע דסוכר דאין אומרין צר"ח כלל וכן הא דקאמר מאי שנא צחג דאמרין ובפסח דלא אמרין משמע דאין חוצה לאומריו כלל צר"ח ובפסח וכן משמע צהך דמסכת תענית (דף כח:). רצ איקלע לצבל חויניהו דקרו הלילה צר"ח קסבר לאפסוקיניהו כיון דשמע דקמדלגי אמר מנהא אצותיהם צדיהם משמע שרצ היה סבור שלא היו אומרים אותו כלל ואכ"כ ודאי מה שאנו אומרים אותו אינו אלא מנהא צעמלא ואינו חוצה כמו צי"ח ימים ומ"מ אומר ר"ת דלצרף לצרך עליו דכך משמע הך דסבר לאפסוקיניהו ^(ד) (דכיון) שמצרכין עליו דאל"כ מיד שראה רצ שלא צרכו לפניו מיד היה יכול להצין שלא היה חוצה

ⓘ (א) ר' ואישתק (שי"ם). (ב) גי' רש"י ורש"י ומשקל (ג) נתקע למסעיהם (ד) ש"מ (שי"ם). (ז) עבדור פלגא (ח) [ט] לתרועה ותקיעה ולא (שי"ם). (ו) פשוט דרברי יהודה מכה (שי"ם). (ז) כשה החליל מכה וחי' (שי"ם). (ח) משונת יום הסה (שי"ם). (ט) השונות ולשון מכה וסד"א ^(צ) (ק). (י) מית חילוק ממק [יא] מהחלים בנבלים (צי"ק). (יג) כלת צבת (שי"ם). (יד) תרועה כר' אלאמ' (יז) ב' י"ה עזי ז"ק, כדפי' מיז שני, [טז] מלאים ואיחר קינעו (שי"ם). [טז] ואס תפרש לפי' [מיצת כן נמחק] (שי"ם). [יז] כפי' ר' יהודה אומר לכה, [יח] לתרועה ותקיעה ולא [יט] ז"ל לתרועה, [כ] גי' ז"ק בחר מקיעה מספק וממושם הכי אסור כו', [כא] ז"ל לתרועה, [כג] מפסיקין התקיעות דאמרין ההם הלאשונה היום כדי לנטל כל"ז (שי"ם). [כג] ר"ח דאיקרי מועד לימיר (שי"ם). [כז] לאפסוקיה דחינהו שמנכרין (שי"ם).

וקם ל"ה בדוכותיה. ורבי היה טועה במה ששכח קביעות ר"ה שעברה שהיה סובר שהיה אשתקד הקביעות ביום המולד ולפיכך היה תמה שחסר אותה השנה ין שנים היאך נקבע ר"ה ביום המולד שהיה להקדים הקביעות קודם המולד י' ימים וקשה דכיון דעברין ח' מלאים אי"כ היה המולד של אשתקד בער"ה דאי אפשר להקדים המולד קודם הקביעות יותר מיזם אחד ולכל היותר ביום שלפני ער"ה מייח' ולמעלה היה המולד דאי קודם ל"ה של יום של לפני ער"ה היה מקדים סתירה תרי יומי אלא ע"כ כך היה המעשה ובכשה של אשתקד היה המולד מיח"ה ולמעלה הקביעות לכל הפחות ביום ח' ואכ"כ שהא הכ"א תקפט"ע על גיח' (עילת) יום ב' בט"ו שעות ותקפט"ס חלקים וכיון דקביעות דאשתקד היה ביום ח' אי"כ קביעות דר"ה דהשתא ביום א' מפני הטי' חסרים רעביר ובכשיל חדש העיבור שהיה משלישים יום כדפי' עליל ואכ"כ לא תמצא הלבנה בזמנו ביום הקביעות שהיו מתאחרת יום אחד וצ"ל (דחינהו) [הדיון] שפיר בזמנו כיון דאינו מתאחר קים יום אחד לפי שאין אנו חוששין מיזם אחד כדאמר תלמודא לעיל וגם לפי מה שפי' בשם מורי הרמ"ר לא ניתא אפילו יהיה ביום שלפני ער"ה מר שעות ולמעלה לא חשיבין מקדים סתירה תרי יומי כיון שאינה נראית לכני בכל עד ר"ה ואכ"כ אפשר שהי' מולד של אשתקד בור שעות והקביעות היה ביום ח' שדי הכ"א תקפט"ע על ג' ד' אחת היו המולד של שנה זו ביום ב' (כ"ה) [בדן] שעות

אין גערכין פרק שני ערכין

מיזם [יזג] ו' שעות דכי שדיה ה' כ"א תקפט"ט נראה המולד ציוס [א'] עזמנו ויש לדקדק כיון דלשתקד המולד היה ציוס ג' אין עשה ח' מלאים ט"ו [ואי חד] [ואימאחרן] קינעו עד יוס ה' הלא קדם המולד צ' ימים לקינעו ולעיל אסקינן דלא עצדינן ח' מלאים אלא כשאותה שנה מעוברת ומתאער כך דלא

ועיבור שנה ל' א' אישתקד עשינו שניהם מלאין דל תלתא לבהדי תלתא וקם ליה בדוכתיה אמר ליה ^(א) גר ישראל בן הוד: **במתני'** ^(ב) אין פוחתין ^(ג) מעשרים ואחת תקיעות במקדש יולא מוסיפין על ארבעים ושמונה יאין פוחתין משני נבלים ולא מוסיפין על ששה אין פוחתין משני חלילין ולא מוסיפין על שנים עשר יבשנים עשר יום בשנה החליל מכה לפני המזבח בשחיטת פסח ראשון ובשחיטת פסח שני ויום טוב הראשון של פסח וביום טוב של עצרת בשמונות ימי החג ולא היה מכה באבוב של נחשת אלא יבאבוב של קנה מפני שקולו ערב ולא היה מחלק אלא באבוב יחידי מפני שהוא מחליק יפה ^(א) ועברי כהנים היו דברי ר"מ רבי יוסי אומר ימשפחת בית פגרים ובית ציפרא מעמאום היו ^(ב) משיאין לכהונה רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר לויס היו: **גמ'** ^(ג) מתניתין דלא כרבי יהודה דתניא ^(ד) ר' יהודה אומר [הפוחת] לא יפחות משבע [והמוסיף] לא יוסיף על שש עשרה במאי קמיפלגי רבי יהודה סבר תקיעה תרועה ותקיעה חדא היא ורבנן סברי יתקיעה לחוד ותרועה לחוד ותקיעה לחוד מאי טעמא דר' יהודה כתיב יתקעתם תרועה וכתיב ²תרועה יתקעו ^(א) (לכם) ש"מ תקיעה תרועה ותקיעה חדא היא ורבנן ההוא לפשוטה לפניה ופשוטה לאחריה הוא דאתא ורבנן מ"ט דכתיב ³ובקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו ואי ס"ד תקיעה תרועה ותקיעה חדא היא אמר רחמנא ^(ז) עביר פלגא דמצוה ורבי יהודה סימנא בעלמא הוא כמאן אולא הא ^(ח) דאמר רב כהנא אין בין תקיעה לתרועה ^(ט) ולא כלום כמאן כרבי יהודה פשיטא ^(י) מהו דתימא אפילו כרבנן אתיא ולאפוקי מדרבי יוחנן דאמר ^(י"א) ישמע תשע תקיעות בתשע שעות ביום יצא קמ"ל ואימא הכי נמי אם בן מאי ולא כלום: שנים עשר יום בשנה ^(יז) מכה בחליל וכו': מאי שנא הני הואיל ויחיד גומר בהן את ההלל ^(יח) דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק ^(יט) שמונה עשר ימים שהיחיד גומר בהן את ההלל ^(יז) שמונה ימי החג ושמונה ימי חנוכה ויום טוב הראשון של פסח ויום טוב (הראשון) של עצרת ובגולה עשרים ואחד תשעה ימי החג ושמונה ימי חנוכה ושני ימים טובים של פסח ושני ימים טובים של עצרת מאי שנא בחג דאמר' כל יומא ומאי שנא בפסח דלא אמרינן כל

תקיעות כי אס צענה משום דקרי' חשיצ תקיעה אחת והא דלמר צבת פרק צמה מדליקין (דף לה:). שהיו מוקעין ערב שנת ששה תקיעות כדי לצטל העם מן המלאכה לא הוו אלא תרמי אליצא דרבי יהודה דקמשיצ לקרי"ק תקיעה אחת אלא ו' נקט אליצא דרבנן ומשצין קרי"ק צלשה תקיעות: **אין** בין תיקוע לתרועה ^(יט) ולא בלאו. ומסיק דאתא כרבי יהודה דקאמר קרי"ק חדא תקיעה וה"י לרבנן דאסור להפסיק התקיעות ומכאן נראה לר' דאסור להפסיק צין צצרים ^(יז) לתקיעות מאי מספקא לו גומיז גנא וילולי ליל צצדי דדדי ולכן אנו עושים צצרים ומרועה צצדי דדדי ^(כ)צחד תקיעה מספקא ואסור להפסיק ציניהן ואס נאנא בתרועה ולא יכול לעשות מפני קולר רוחו או מפני שום אונס יחזור לצצרים והודה לו רבי מכאן משמע דאסור להפסיק צין תקיעה כא' לתקיעה אלא דלמרינן צצבת (סג) שהיו מפסיקין ^(כז) [דלמרינן] התקיעה הראשונה היתה כדי לצטל העם שצצדות שנייה להצטיל העיר וחגיגותיה כו' שאני התם כיון דמקנוס כן כדי להיות כל אחת ואחת סימן לדבר אחד לאו הפסק קחשיצ ליה: דלא חשיצ ערב פסח דלא הוו להו"ט משום דלא הוי אלא צמקדש לא חשיצ ליה:

י"ח ימים שהיחיד גומר בהן את ההלל. ⁵⁵. פי' ובשאר ימים אין אומרים אותו כלל דליכא לפרושי צשאר ימים אין גומרין אותו אצל כלל דליכא לפרושי צשאר ימים אין גומרין אותו אלא צמקדש דאין אומרין צר"ח כלל וכן הא דקאמר מאי שנא צחג דאמרין ובפסח דלא אמרין משמע צהך דמסכת תענית (דף כח:). רצ איקלע לצבל חויניהו דקרו הלילה צר"ח קסבר לאפסוקיניהו כיון דשמע דקמדלגי אמר מנהא אצותיהם צדיהם משמע שרצ היה סבור שלא היו אומרים אותו כלל ואכ"כ ודאי מה שאנו אומרים אותו אינו אלא מנהא צעמלא ואינו חוצה כמו צי"ח ימים ומ"מ אומר ר"ת דלצרף לצרך עליו דכך משמע הך דסבר לאפסוקיניהו ^(ד) (דכיון) שמצרכין עליו דאל"כ מיד שראה רצ שלא צרכו לפניו מיד היה יכול להצין שלא היה חוצה

ⓘ (א) ר' ואישתק (שי"ם). (ב) גי' רש"י ורש"י ומשקל (ג) נתקע למסעיהם (ד) ש"מ (שי"ם). (ז) עבדור פלגא (ח) [ט] לתרועה ותקיעה ולא (שי"ם). (ו) פשוט דרברי יהודה מכה (שי"ם). (ז) כשה החליל מכה וחי' (שי"ם). (ח) משונת יום הסה (שי"ם). (ט) השונות ולשון מכה וסד"א ^(צ) (ק). (י) מית חילוק ממק [יא] מהחלים בנבלים (צי"ק). (יג) כלת צבת (שי"ם). (יד) תרועה כר' אלאמ' (יז) ב' י"ה עזי ז"ק, כדפי' מיז שני, [טז] מלאים ואיחר קינעו (שי"ם). [טז] ואס תפרש לפי' [מיצת כן נמחק] (שי"ם). [יז] כפי' ר' יהודה אומר לכה, [יח] לתרועה ותקיעה ולא [יט] ז"ל לתרועה, [כ] גי' ז"ק בחר מקיעה מספק וממושם הכי אסור כו', [כא] ז"ל לתרועה, [כג] מפסיקין התקיעות דאמרין ההם הלאשונה היום כדי לנטל כל"ז (שי"ם). [כג] ר"ח דאיקרי מועד לימיר (שי"ם). [כז] לאפסוקיה דחינהו שמנכרין (שי"ם).

שיטה מקובצת

ותקפט"ס והקביעות ביזם א' אכתי [לא הוי] בזמנו צמשע צצדי ועוד קשה מדעברין אשתקד ח' מלאים אי"כ היתה שנה [שלפניה] מעוברת ואכ"כ הוו לח' ב' שנים מעוברות וצפותו וז אצל זו וזו לא ציענו וצ"ע. תוס': **גר ישראל**. פירש הר"ר חיים דהות משבח בלישון זו גר ישראל לפי שהאיר עיניו במולד הלבנה העשויה להאיר על הארץ וכן משמעו בפרק שתי מדות (פח:). דהות קשה לרבי למצוא שבע מדות הלח במקדש ואמר לו ר' שמעון בנו חצי לוג היה שבו היה מחלק לכל גר וגר אמר ליה גר ישראל כך היה משום דקאי במלכותה דגר היה משבח אותו בלישון גר ישראל. הראש וזיל. **ובשנים עשר יום בשנה ב'**. אבל בשאר ימים לא היו מוסרים אלא בנבלים ומצולחים. תוס': **מעיעום** היו משיאין לבחונה. פירשי' והרגנא' שם מקום וחבירו בכריתות בפרק אמרו לו (טז). אמר ר' עקיבא שאלתי את ר"ג ור' יהושע באטליו של עימעום וכו': אין בין תקיעת וכו' **באנא ב'** יהודה. דחשיב תקיעה ותרועה ותקיעה חדא, ולכן אין להפסיק בהן איין התקיעה לרבנן, ואכ"כ אין להפסיק בין תרועה לשברים דמספקא לן וילמא גגוזיז גנא וילולי לילל בחדי הדרי וכיון דחדא היא אין להפסיק בהן ויש שאין גוזרין בזה ואפשר דמפרשי ולא כלום שלא יפסיק בשניה אבל אם עשאן בשתי נשימות לא מקרי הפסק. הראש וזיל: **שמונת עשר**. עיין בהר"ן בערבי פסחים:

ⓘ (א) ר' ואישתק (שי"ם). (ב) גי' רש"י ורש"י ומשקל (ג) נתקע למסעיהם (ד) ש"מ (שי"ם). (ז) עבדור פלגא (ח) [ט] לתרועה ותקיעה ולא (שי"ם). (ו) פשוט דרברי יהודה מכה (שי"ם). (ז) כשה החליל מכה וחי' (שי"ם). (ח) משונת יום הסה (שי"ם). (ט) השונות ולשון מכה וסד"א ^(צ) (ק). (י) מית חילוק ממק [יא] מהחלים בנבלים (צי"ק). (יג) כלת צבת (שי"ם). (יד) תרועה כר' אלאמ' (יז) ב' י"ה עזי ז"ק, כדפי' מיז שני, [טז] מלאים ואיחר קינעו (שי"ם). [טז] ואס תפרש לפי' [מיצת כן נמחק] (שי"ם). [יז] כפי' ר' יהודה אומר לכה, [יח] לתרועה ותקיעה ולא [יט] ז"ל לתרועה, [כ] גי' ז"ק בחר מקיעה מספק וממושם הכי אסור כו', [כא] ז"ל לתרועה, [כג] מפסיקין התקיעות דאמרין ההם הלאשונה היום כדי לנטל כל"ז (שי"ם). [כג] ר"ח דאיקרי מועד לימיר (שי"ם). [כז] לאפסוקיה דחינהו שמנכרין (שי"ם).

ⓘ (א) ר' ואישתק (שי"ם). (ב) גי' רש"י ורש"י ומשקל (ג) נתקע למסעיהם (ד) ש"מ (שי"ם). (ז) עבדור פלגא (ח) [ט] לתרועה ותקיעה ולא (שי"ם). (ו) פשוט דרברי יהודה מכה (שי"ם). (ז) כשה החליל מכה וחי' (שי"ם). (ח) משונת יום הסה (שי"ם). (ט) השונות ולשון מכה וסד"א ^(צ) (ק). (י) מית חילוק ממק [יא] מהחלים בנבלים (צי"ק). (יג) כלת צבת (שי"ם). (יד) תרועה כר' אלאמ' (יז) ב' י"ה עזי ז"ק, כדפי' מיז שני, [טז] מלאים ואיחר קינעו (שי"ם). [טז] ואס תפרש לפי' [מיצת כן נמחק] (שי"ם). [יז] כפי' ר' יהודה אומר לכה, [יח] לתרועה ותקיעה ולא [יט] ז"ל לתרועה, [כ] גי' ז"ק בחר מקיעה מספק וממושם הכי אסור כו', [כא] ז"ל לתרועה, [כג] מפסיקין התקיעות דאמרין ההם הלאשונה היום כדי לנטל כל"ז (שי"ם). [כג] ר"ח דאיקרי מועד לימיר (שי"ם). [כז] לאפסוקיה דחינהו שמנכרין (שי"ם).

ⓘ (א) ר' ואישתק (שי"ם). (ב) גי' רש"י ורש"י ומשקל (ג) נתקע למסעיהם (ד) ש"מ (שי"ם). (ז) עבדור פלגא (ח) [ט] לתרועה ותקיעה ולא (שי"ם). (ו) פשוט דרברי יהודה מכה (שי"ם). (ז) כשה החליל מכה וחי' (שי"ם). (ח) משונת יום הסה (שי"ם). (ט) השונות ולשון מכה וסד"א ^(צ) (ק). (י) מית חילוק ממק [יא] מהחלים בנבלים (צי"ק). (יג) כלת צבת (שי"ם). (יד) תרועה כר' אלאמ' (יז) ב' י"ה עזי ז"ק, כדפי' מיז שני, [טז] מלאים ואיחר קינעו (שי"ם). [טז] ואס תפרש לפי' [מיצת כן נמחק] (שי"ם). [יז] כפי' ר' יהודה אומר לכה, [יח] לתרועה ותקיעה ולא [יט] ז"ל לתרועה, [כ] גי' ז"ק בחר מקיעה מספק וממושם הכי אסור כו', [כא] ז"ל לתרועה, [כג] מפסיקין התקיעות דאמרין ההם הלאשונה היום כדי לנטל כל"ז (שי"ם). [כג] ר"ח דאיקרי מועד לימיר (שי"ם). [כז] לאפסוקיה דחינהו שמנכרין (שי"ם).

ⓘ (א) ר' ואישתק (שי"ם). (ב) גי' רש"י ורש"י ומשקל (ג) נתקע למסעיהם (ד) ש"מ (שי"ם). (ז) עבדור פלגא (ח) [ט] לתרועה ותקיעה ולא (שי"ם). (ו) פשוט דרברי יהודה מכה (שי"ם). (ז) כשה החליל מכה וחי' (שי"ם). (ח) משונת יום הסה (שי"ם). (ט) השונות ולשון מכה וסד"א ^(צ) (ק). (י) מית חילוק ממק [יא] מהחלים בנבלים (צי"ק). (יג) כלת צבת (שי"ם). (יד) תרועה כר' אלאמ' (יז) ב' י"ה עזי ז"ק, כדפי' מיז שני, [טז] מלאים ואיחר קינעו (שי"ם). [טז] ואס תפרש לפי' [מיצת כן נמחק] (שי"ם). [יז] כפי' ר' יהודה אומר לכה, [יח] לתרועה ותקיעה ולא [יט] ז"ל לתרועה, [כ] גי' ז"ק בחר מקיעה מספק וממושם הכי אסור כו', [כא] ז"ל לתרועה, [כג] מפסיקין התקיעות דאמרין ההם הלאשונה היום כדי לנטל כל"ז (שי"ם). [כג] ר"ח דאיקרי מועד לימיר (שי"ם). [כז] לאפסוקיה דחינהו שמנכרין (שי"ם).

ⓘ (א) ר' ואישתק (שי"ם). (ב) גי' רש"י ורש"י ומשקל (ג) נתקע למסעיהם (ד) ש"מ (שי"ם). (ז) עבדור פלגא (ח) [ט] לתרועה ותקיעה ולא (שי"ם). (ו) פשוט דרברי יהודה מכה (שי"ם). (ז) כשה החליל מכה וחי' (שי"ם). (ח) משונת יום הסה (שי"ם). (ט) השונות ולשון מכה וסד"א ^(צ) (ק). (י) מית חילוק ממק [יא] מהחלים בנבלים (צי"ק). (יג) כלת צבת (שי"ם). (יד) תרועה כר' אלאמ' (יז) ב' י"ה עזי ז"ק, כדפי' מיז שני, [טז] מלאים ואיחר קינעו (שי"ם). [טז] ואס תפרש לפי' [מיצת כן נמחק] (שי"ם). [יז] כפי' ר' יהודה אומר לכה, [יח] לתרועה ותקיעה ולא [יט] ז"ל לתרועה, [כ] גי' ז"ק בחר מקיעה מספק וממושם הכי אסור כו', [כא] ז"ל לתרועה, [כג] מפסיקין התקיעות דאמרין ההם הלאשונה היום כדי לנטל כל"ז (שי"ם). [כג] ר"ח דאיקרי מועד לימיר (שי"ם). [כז] לאפסוקיה דחינהו שמנכרין (שי"ם).

ⓘ (א) ר' ואישתק (שי"ם). (ב) גי' רש"י ורש"י ומשקל (ג) נתקע למסעיהם (ד) ש"מ (שי"ם). (ז) עבדור פלגא (ח) [ט] לתרועה ותקיעה ולא (שי"ם). (ו) פשוט דרברי יהודה מכה (שי"ם). (ז) כשה החליל מכה וחי' (שי"ם). (ח) משונת יום הסה (שי"ם). (ט) השונות ולשון מכה וסד"א ^(צ) (ק). (י) מית חילוק ממק [יא] מהחלים בנבלים (צי"ק). (יג) כלת צבת (שי"ם). (יד) תרועה כר' אלאמ' (יז) ב' י"ה עזי ז"ק, כדפי' מיז שני, [טז] מלאים ואיחר קינעו (שי"ם). [טז] ואס תפרש לפי' [מיצת כן נמחק] (שי"ם). [יז] כפי' ר' יהודה אומר לכה, [יח] לתרועה ותקיעה ולא [יט] ז"ל לתרועה, [כ] גי' ז"ק בחר מקיעה מספק וממושם הכי אסור כו', [כא] ז"ל לתרועה, [כג] מפסיקין התקיעות דאמרין ההם הלאשונה היום כדי לנטל כל"ז (שי"ם). [כג] ר"ח דאיקרי מועד לימיר (שי"ם). [כז] לאפסוקיה דחינהו שמנכרין (שי"ם).

ⓘ (א) ר' ואישתק (שי"ם). (ב) גי' רש"י ורש"י ומשקל (ג) נתקע למסעיהם (ד) ש"מ (שי"ם). (ז) עבדור פלגא (ח) [ט] לתרועה ותקיעה ולא (שי"ם). (ו) פשוט דרברי יהודה מכה (שי"ם). (ז) כשה החליל מכה וחי' (שי"ם). (ח) משונת יום הסה (שי"ם). (ט) השונות ולשון מכה וסד"א ^(צ) (ק). (י) מית חילוק ממק [יא] מהחלים בנבלים (צי"ק). (יג) כלת צבת (שי"ם). (יד) תרועה כר' אלאמ' (יז) ב' י"ה עזי ז"ק, כדפי' מיז שני, [טז] מלאים ואיחר קינעו (שי"ם). [טז] ואס תפרש לפי' [מיצת כן נמחק] (שי"ם). [יז] כפי' ר' יהודה אומר לכה, [יח] לתרועה ותקיעה ולא [יט] ז"ל לתרועה, [כ] גי' ז"ק בחר מקיעה מספק וממושם הכי אסור כו', [כא] ז"ל לתרועה, [כג] מפסיקין התקיעות דאמרין ההם הלאשונה היום כדי לנטל כל"ז (שי"ם). [כג] ר"ח דאיקרי מועד לימיר (שי"ם). [כז] לאפסוקיה דחינהו שמנכרין (שי"ם).

ⓘ (א) ר' ואישתק (שי"ם). (ב) גי' רש"י ורש"י ומשקל (ג) נתקע למסעיהם (ד) ש"מ (שי"ם). (ז) עבדור פלגא (ח) [ט] לתרועה ותקיעה ולא (שי"ם). (ו) פשוט דרברי יהודה מכה (שי"ם). (ז) כשה החליל מכה וחי' (שי"ם). (ח) משונת יום הסה (שי"ם). (ט) השונות ולשון מכה וסד"א ^(צ) (ק). (י) מית חילוק ממק [יא] מהחלים בנבלים (צי"ק). (יג) כלת צבת (שי"ם). (יד) תרועה כר' אלאמ' (יז) ב' י"ה עזי ז"ק, כדפי' מיז שני, [טז] מלאים ואיחר קינעו (שי"ם). [טז] ואס תפרש לפי' [מיצת כן נמחק] (שי"ם). [יז] כפי' ר' יהודה אומר לכה, [יח] לתרועה ותקיעה ולא [יט] ז"ל לתרועה, [כ] גי' ז"ק בחר מקיעה מספק וממושם הכי אסור כו', [כא] ז"ל לתרועה, [כג] מפסיקין התקיעות דאמרין ההם הלאשונה היום כדי לנטל כל"ז (שי"ם). [כג] ר"ח דאיקרי מועד לימיר (שי"ם). [כז] לאפסוקיה דחינהו שמנכרין (שי"ם).

ⓘ (א) ר' ואישתק (שי"ם). (ב) גי' רש"י ורש"י ומשקל (ג) נתקע למסעיהם (ד) ש"מ (שי"ם). (ז) עבדור פלגא (ח) [ט] לתרועה ותקיעה ולא (שי"ם). (ו) פשוט דרברי יהודה מכה (שי"ם). (ז) כשה הח